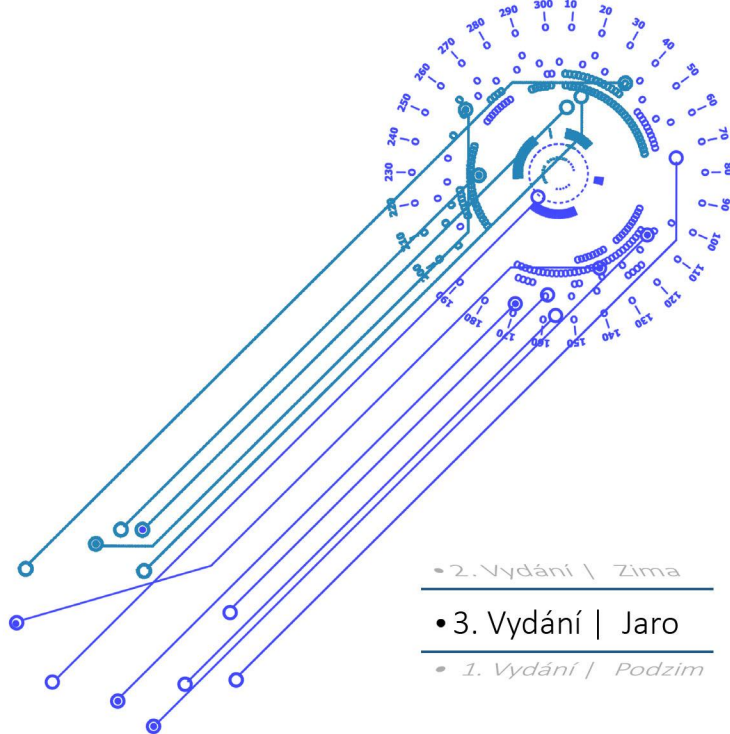
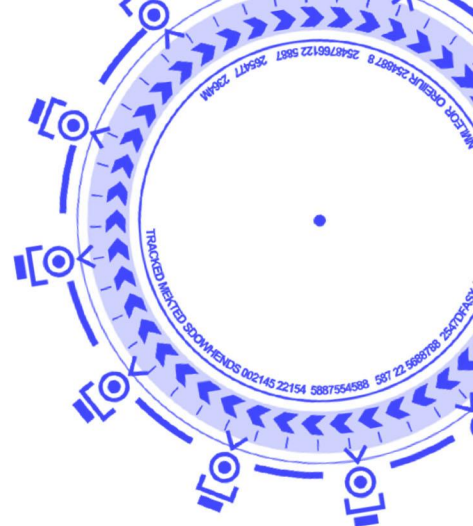

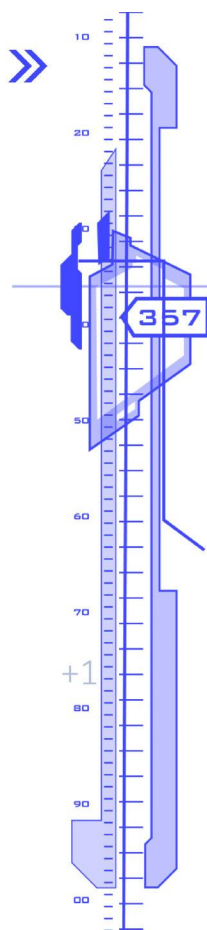

- 2. Vydání | Zima
- 3. Vydání | Jaro
- 1. Vydání | Podzim

2017
2018
2019

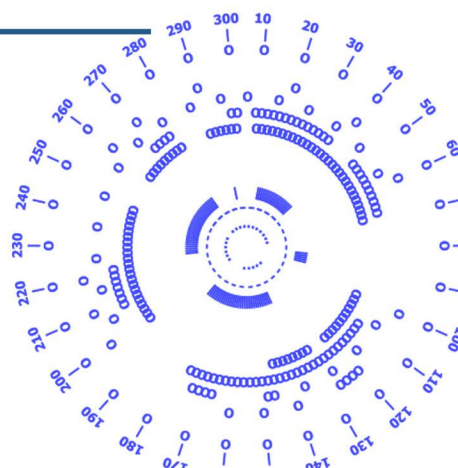

TELEPIS

100111111011100100101100010010010
10000110111110101100111100100100011
100110000010010000001001111101101011101110
1101100111001111111011100100101100010010010
010001000011010111110101100111100100100011
100110000010010000001001111101101011101110
1101100111001111111011100100101100010010010
010001000011010111110101100111100100100011
100110000010010000001001111101101011101110

- SŠ TELEINFORMATIKY | WWW.TELEINFORMATIKA.EU •
- ŠKOLNÍ ČASOPIS •

ÚVODNÍ SLOVO

Lucie Solková

Zdravím všechny,
letos se stalo hodně věcí, ale i tak jsme to zvládli
a postoupili jsme dál. Gratuluji všem, co to dokázali
a na konci školního roku budou mít vyznamenání.
Tímto se s Vámi loučíme a uvidíme v září.
Krásné léto!!! 😊

REDAKCE

Šéfredaktorka

Lucie Solková, III.C

Designer

Jakub Koleč, III.B

Redaktor

Tomáš Lavrečka, III.B

Redaktor

Matěj Wludyka, III.B

Redaktor

Vojtěch Pater, III.C

Redaktor

Evžen Florov, II.C

Redaktor

Miroslav Staněk, II.C

Redaktor

Filip Studník, I.A

OBSAH

- • Cena vévody z Edinburghu- Expedice
- • Erasmus - Poláci v Ostravě
- • Napsal o Nás Moravskoslezský kraj
- • Nokia 8
- • Osobní svoboda- Launchery
- • Kryptoměny
- • DofE ještě jednou

Cena vévody z Edinburgu - Expedice

Druhá zlatá expedice DOFE na naší škole

Teprve druhou zlatou expedici Dofe se podařilo uskutečnit studentům 3. ročníku na naší škole. Téměř po 15 letech od první zlaté expedice na naší škole dokázala skupina 3 studentů naší školy, naplánovat a zorganizovat zlatou expedici za pomoci ing. Miroslava Bureše a mgr. Dagmar Szpandrzykové. Díky finančním příspěvkům Moravskoslezského kraje, Střední školy teleinformatiky a projektu the Duke of Edinburgh's award tak zažili dobrodružství, na které jen tak nezapomenou.

A o co vlastně šlo?

Studenti si dali za cíl zdolat v Norsku tzv. Trolltunga hike, což je jedna z nejtěžších norských stezek, s cílem na skalním výčnělku Trolltunga, který se tyčí ve výšce 700 metrů nad místním jezerem.

Jak vypadala cesta, samotná stezka a pobyt v Norsku?

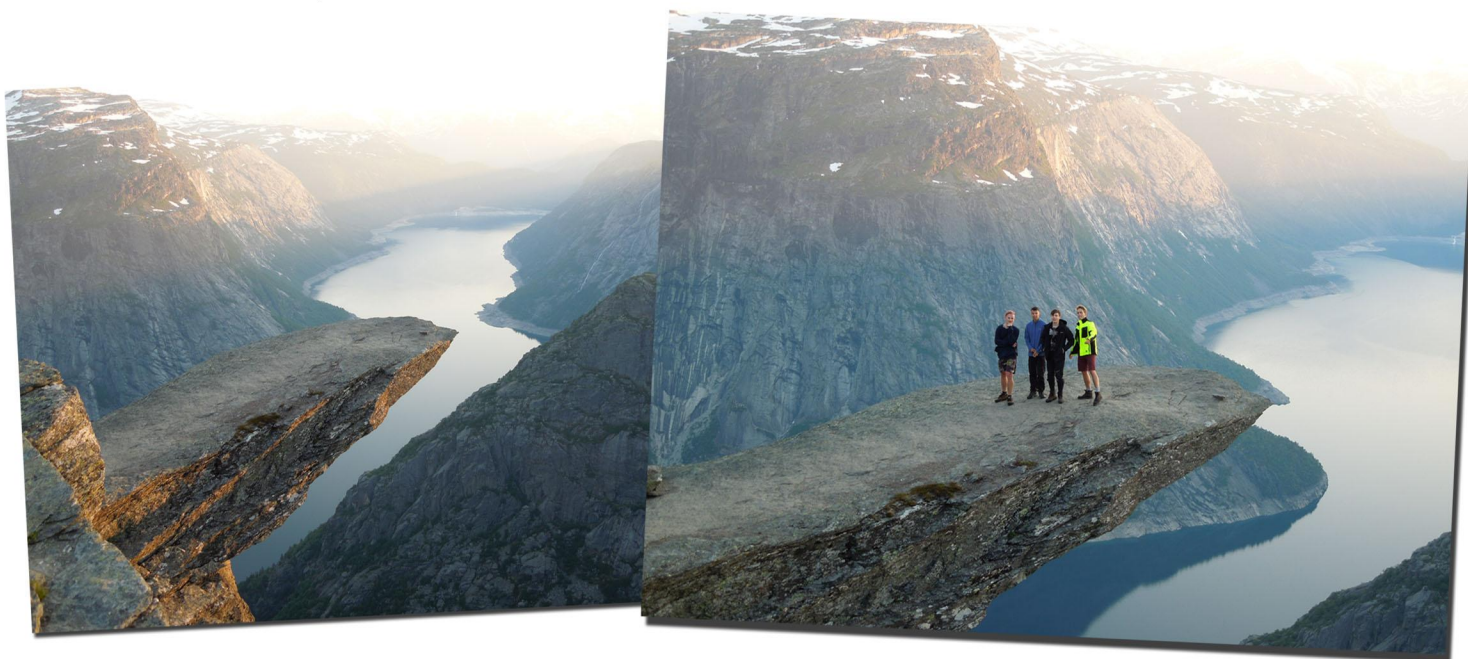
Expedice započala 30.5. v Ostravě ve vlaku směrem do Prahy, dále se dopravili autobusem na letiště, kde studenty čekalo letadlo směrem do Bergenu v Norsku. Pro některé z nich to byl první let, takže zážitek na celý život, a i když byli celkem skeptičtí, zda vůbec letadlo poletí, tak po prvních pár minutách letu se uklidnili a naplno si užili svůj první let. Po příletu do Bergenu a vyřízení místních průkazek na hromadnou dopravu kluci vyrazili pomocí autobusů a trajektu do Oddy, kde první noc přespali v místním kempu. Bohužel se celá cesta neobešla bez komplikací, jeden z účastníků nechal v autobuse průkazku. „Ze začátku jsem nevěděl, co mám dělat. Nechal jsem tam všechny své peníze a doklady,“ sdělil nám Ondřej Spiewok během rozhovoru. Nakonec se týmu povedlo díky pomoci místních najít sídlo autobusové společnosti a peněženku získat zpět. Tohle je jeden z důvodů, proč je dobré umět při cestování dobře anglicky, nebýt toho, tak je Ondřej v Norsku ještě teď.

Ráno kluci sbalili stany a vydali se směrem k svému cíli. „První den byl opravdu náročný,“ řekl David Komínek. „První etapu naší trasy jsme šli kolem 10 hodin a to měřila jen 16km, ovšem díky převýšení z 0 m.n.m. na skoro 1300 m.n.m. nám dala velmi zabrat.“ Ale ta příroda za to údajně stála. Kolem nich byly desítky vodopádů, skalních útesů a horských ples.

A další den byl ještě lepší. Potom co došli dalších 7 kilometrů až do svého cíle a spatřili ten úžasný výhled, hned jim došlo, že to za to opravdu stálo. Postavili se na úplný kraj Trolltunga a jen tiše koukali na jezero 700 metrů pod nimi až do doby, než zapadlo slunce. A že to zapadá v toto období až kolem 12 hodiny večer. Ráno bylo ještě nádhernější.

„Jen ten výhled ze stanu byl úžasný,“ řekl Tomáš Vavrečka. „Nemuseli jsme ani vylézt ze stanu a mohli jsme si vychutnat jeden z nejlepších výhledů v našich životech, takový ráno opravdu stojí za to.“ Cesta zpět již ubíhala rychleji a kluci se na 2 dny ještě zastavili ve městě Bergen, kde si prošli místní rybí trhy, okusili místní speciality, prošli si památky a poznávali život v norské metropoli.

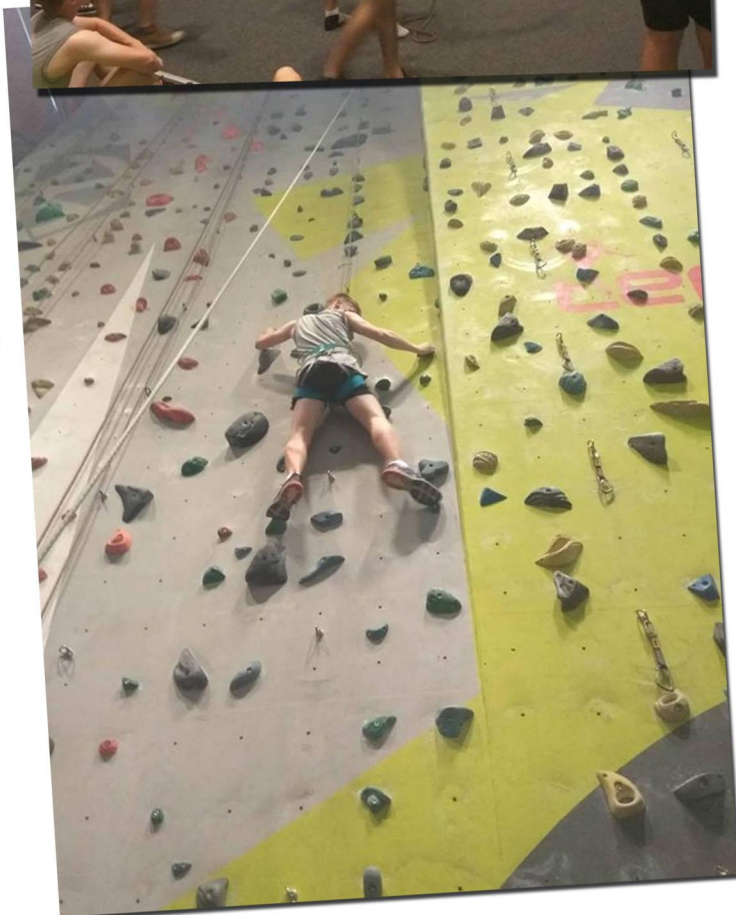

„Norové jsou jedni z nejvstřícnějších a nejprátelejší lidí, které jsem kdy potkal, kdyby tam nestálo pivo 120 korun českých, jezdil bych tam pořád,“ svěřuje se Jakub Kolek, poslední z účastníků.

Po poslední noci už zbývala jen cesta domů, která proběhla bez sebemenších problémů. Na závěr chtějí všichni účastníci poděkovat všem, díky kterým měla tahle expedice možnost proběhnout.

Erasmus - Poláci v Ostravě

Nedávno nás navštívili studenti z Polska z města Krakow, kde jsme také byli na výměnném pobytu v rámci projektu Erasmus. Studenti u nás strávili dva týdny plné studia a zábavy jako my v Polsku minulý rok. Naším úkolem byla ta lepší část, kterou byla zábava. O věci jako studium se postaral náš učitelský sbor. Studium na naší škole bylo pro studenty velice poučné a ocenili, že se dozvěděli taky něco nového. Pro studenty jsme vymysleli zábavný program, jako například Lezecké centrum Tendon Hlubina a bowling, kterého se zúčastnilo také pár studentů z 3. ročníku. Také my jsme byli v Polsku na bowlingu a v Jump parku, kde jsme se opravdu dobře bavili. A proto jsme měli za úkol vymyslet podobný a zároveň zábavný plán. První den jsme si byli parádně založit, ale nebylo to tak jednoduché, zjistili jsme, že většina kluků nemá žádné zkušenosti. Nejprve jsme kluky naučili, jak by měli lézt a přitom se nezranit, a pak jsme je také naučili, jak jistit ostatní. Překvapivě to bylo velice jednoduché a žáci se to hned naučili a nedělalo jim to velké problémy. Naštěstí se po dvou hodinách nikdo nezranil, takže když už byli kluci vyčerpaní, skončili jsme a odešli zpět do školy. Myslím, že to byl pro ně zážitek a že se naučili něco nového, co neznali. Druhý den jsme tedy byli na bowlingu, kde jsme se opravdu bavili. Na bowlingu jsme strávili asi dvě hodiny, jelikož jsme měli objednávku na dvě hodiny a dvě dráhy. Měli jsme možnost si se studenty také popovídat a něco se o nich dozvědět. Bylo to pro nás velmi zábavné a taky jsme měli možnost si procvičit angličtinu. Děkujeme a zase příští rok.

Napsali o Nás - Krajský úřad Moravskoslezského kraje

Střední škola teleinformatiky v Ostravě uspořádala **celokrajskou konferenci environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty**

S otázkou, jak by se daly využít informační technologie v environmentální výchově, si už ti, kteří se zúčastnili celokrajské konference EVVO, nemusí lámat hlavu. Pořadatelé ze Střední školy teleinformatiky jim totiž ukázali jak na to.

Ve dnech 7. a 8. června 2018 se za finanční podpory Moravskoslezského kraje a pod záštitou hejtmana kraje Prof. Ing. Ivo Vondráka, CSc. uskutečnila celokrajská konference environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty na téma „**Využití ICT v environmentální výchově**“ – **profesionalizace environmentálního vzdělávání na školách**. Účastníky konference přivítala náměstkyně hejtmana kraje pro životní prostředí a zemědělství Jarmila Uvírová.

Celokrajská konference je putovní konferencí, která je každoročně pořádána různými středními školami zřizovanými Moravskoslezským krajem. Pro bezmála 80 zájemců o problematiku EVVO, zejména však pedagogů, byl připraven velmi zajímavý a poučný program odvíjející se od zaměření školy, která konferenci pořádala. Během prvního dne konference vystoupili zástupci Klubu ekologické výchovy, Moravskoslezského kraje (odbor dopravy a chytrého regionu, odbor životního prostředí a zemědělství) a Vysoké školy báňské – technické univerzity Ostrava. Jejich příspěvky byly věnovány široké problematice informačních technologií a možnosti jejich využití v environmentální výchově včetně praktických zkušeností. Atraktivní součástí programu konference byly tematické exkurze na Fakultě metalurgie a materiálového inženýrství, v Centru ENET a IT4Innovations národním superpočítačovém centru. Pro zájemce byl také připraven zajímavý program v Planetáriu Ostrava spojený s prohlídkou expozic a pozorováním noční oblohy.

V průběhu druhého dne konference se uskutečnila nejen prohlídka prostor Střední školy teleinformatiky v Ostravě, ale proběhly i workshopy s praktickou ukázkou využití ICT ve výuce. Po obědě se účastníci plni dojmů rozloučili.

„Věřím, že informace, které účastníci vyslechli v průběhu přednášek či exkurzí, byly přínosné, a že i večerní program v planetáriu přinesl nevšední zážitek. Pokud si účastníci odnesou alespoň malou inspiraci do své výuky, splnila tato konference svůj účel“ uvedla náměstkyně hejtmana Moravskoslezského kraje Jarmila Uvírová.

Zdroj: www.msk.cz

Nokia 8 „Sirocco“

Dnes se podíváme na nejdražší smartphone značky Nokia. Jde o Nokii 8 Sirocco, která se snaží být výjimečná a navázat na stejnojmennou řadu, do níž před lety patřily prestižní telefony Nokia.

Jedním z hlavních lákadel by měl být dualní fotoaparát s rozlišením 12 a 13 megapixelů. Primárně dva snímače slouží pro dvojnásobné přiblížení bez ztráty kvality, což je jistě vítanou funkcí. Paradoxně však telefon postrádá optickou stabilizaci obrazu, zavděk je nutné vzít elektronickým pomocníkem. Abychom byli úplní, zmiňme ještě dvoutónovou a dvoubarevnou přisvětlovací diodu pro přirozenější fotografie.

Nokia 8 Sirocco	
hlavní fotoaparát	12 Mpx (f/1.75)
sekundární fotoaparát	13 Mpx (f/2.6)
stabilizace obrazu	elektronická
přiblížení	ano – dvojnásobné
záznam videa (max.)	4K, 30 FPS
čelní kamera	5 Mpx (f/2.0)

Výbava

Telefon dále nabízí 5,5" Quad HD pOLED displej s poměrem stran 16:9. Výkon obstarává Snapdragon 835, 6 GB RAM a hned 128 GB interního úložiště. Zamrzet může chybějící 3,5mm Jack, ale co už naštěstí nechybí je certifikace IP67, Bluetooth 5 či bezdrátové nabíjení. Na čistě pozitivní notě se nese nasazení čistého Androidu Oreo.

Tolik tedy krátce k Nokii 8 Sirocco, kterou si můžete koupit za 19 999 Kč. I když to tak může z textu vyznít, nejedná se o špatný smartphone, ale rozhodně také není dokonalý a musíte počítat s určitými neduhy.

ROZMĚRY	140,9 × 73 × 7,5 mm, ? g	PROCESOR	Qualcomm Snapdragon 835 MSM8998, 4×2,45 GHz + 4×1,9 GHz
DISPLEJ	POLED, 5,5" (2 560 × 1 440 px)	KONEKTIVITA	LTE: 450 / 50 Mb/s, Wi-Fi, Bluetooth
FOTOAPARÁT	12 Mpx, video: 3 840 × 2 160 px, 30 FPS	AKUMULÁTOR	3 260 mAh

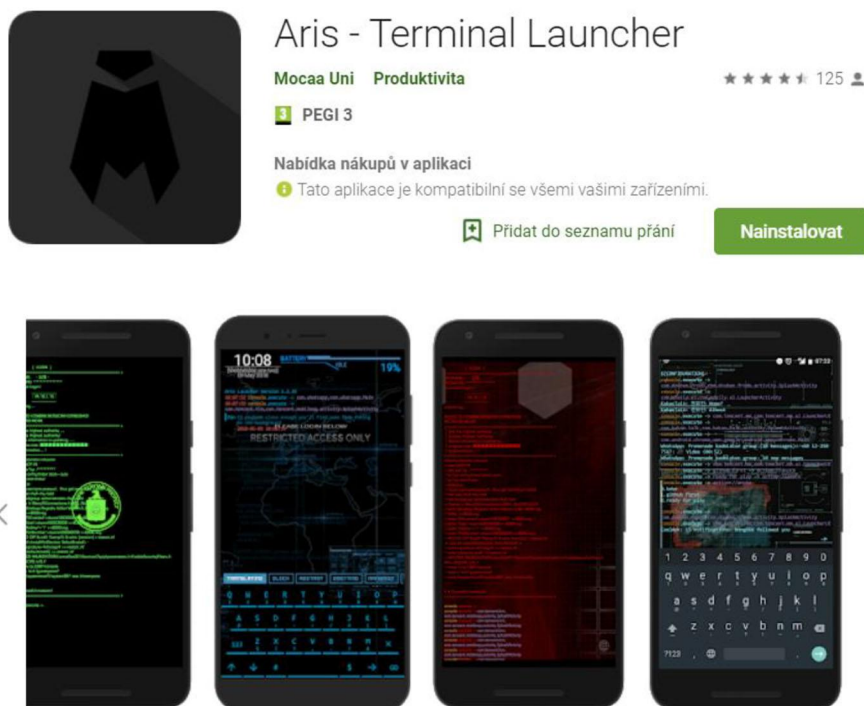

Osobní svoboda - Launchery

Určitě každý člověk, držící v ruce mobil s Androidem, ví, že je to velmi přizpůsobitelný operační systém. Co když Vám teď řeknu, že to jde i líp? Mám pro vás dva pěkné launchery pro Android zdarma!

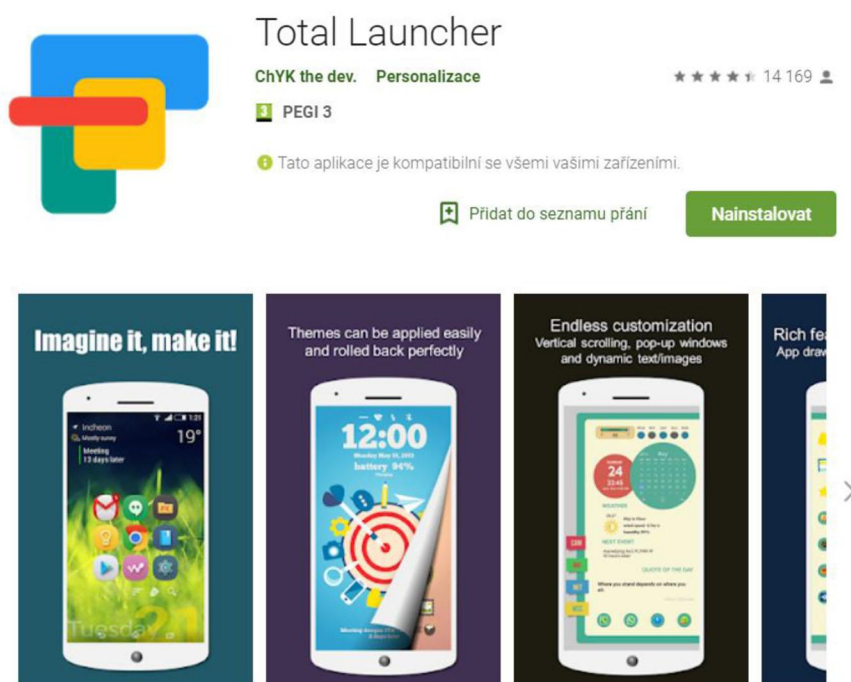
Aris – Terminal launcher

Baví vás práce v příkazovém řádku, milujete textové rozhraní a dostatek informací najednou? Pak vám tento spouštěč doporučuji. Pracujete pomocí klávesnice a Příkazového řádku. Ty pak zůstávají na obrazovce a posunují se s každým dalším příkazem nahoru, kde se také nachází informace o baterii, pamětech, času, datu atp. Najdou se zde i zajímavá témata a pluginy ke stažení.

Total launcher

Jste perfekcionista, chcete vyjádřit svou osobnost a styl pomocí prostředí telefonu? Nebo se Vám prostě líbí možnost volby a neomezené svobody úprav? Total launcher se vám může hodit. Existuje pro něj již mnoho „themes“ a to díky komunitě. Můžete so vytvářet své vlastní. Na plochy lze přidat jakýkoliv objekt. Text, dynamický a statický obrázek, GIF, widgety, rychlé volby, seznamy aplikací a mnoho dalších, jež umí také vyvolat akce po klepnutí. Podporuje také otáčení obrazovky a různé icon packy. Fantazii se zde prostě meze nekladou a i ti nejnáročnější mají díky přehlednému UI za dvacet minut hotovo!

Kryptoměny

Hráči se radují, ceny grafických karet se vracejí k normálu...

Konec roku 2017 byl pro trh s grafickými kartami doslova katastrofou. Vlivem velmi lukrativní těžby kryptoměn na grafických kartách vrostla poptávka do astronomických výšin. Například grafické karty Radeon RX 580 8GB od AMD, na kterých těžilo hlavně Ethereum, nebyly dlouhé měsíce vůbec dostupné a pokud se někde objevily skladem, jejich cena byla klidně dvojnásobná.

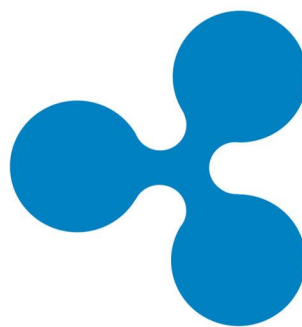
Poslední měsíc zájem o grafické karty ze strany virtuálních težařů značně opadl. Hlavním viníkem jsou samotné ceny kryptoměn, které klesly až na 25% původní hodnoty. Výsledkem bylo, že po odečtení elektřiny byly většiny grafických karet v minusu, tedy dokázaly utratit za elektřinu více, než dokázaly samy vydělat na kryptoměnách

Historie kryptoměn

První kryptoměna se objevila už v druhé polovině 20. století s rozrůstajícím se internetem. Účelem bylo zavést elektronický platební nástroj, který by dokázal provádět rychlé platby v reálném čase bez ohledu na polohu aktérů. Tehdy vzniklo několik takových platebních systémů jako třeba ecash, cybercash a millicent. Jejich funkcí byla úhrada malých finančních částek, nikdy nešlo o plnohodnotnou měnu, šlo spíše o konkurenci šeků a platebních karet.

V roce 2009 vznikl bitcoin, první kryptoměna. Měla podobnou motivaci, převody peněz byly drahé, pomalé, a neanonymní. To ovšem pro bitcoin neplatí. Bitcoin byl vytvořen vývojářem, nebo skupinou vývojářů s anonymní identitou vystupující pod jménem Satoshi Nakamoto. V roce 2013 se stal známým a ukázal se jako dobrá příležitost k investici a zhodnocení majetku.

V současné době existuje okolo 1400 kryptoměn mezi které patří například Bitcoin, Ethereum, Bitcoin cash, Ripple a Litecoin.

DofE ještě jednou

Takhle krásně umí psát naši studenti, respektive student...

Sever (se) nezapomíná...

Třicátého pátý dvatisíceosmnáct, děti vstávaly do školy, dospělí do práce. Slunce pomalu stoupalo z šedého šera, prostě den jako každý jiný. Ne však pro čtyři výletníky, kteří dostali možnost vycestovat tam, kam se nikomu z nich ani nesnilo. Vyjeli časně ráno z Ostravského vlakového nádraží, zabrali celé jedno kupéčko a vykládali si své nadšení z nadcházející cesty. Zanedlouho se k nim připojil i samotný učitel a skupinka byla kompletní. Tak začal první den exkurze, kterou díky DofE a své vlastní školní snaze mohli tito výletníci prožít.

Do Prahy na hlavní nádraží dorazili okolo půl desáté a letadlo jim odlétalo až ve 13:10, takže měli spoustu času pro cestu na letiště a následnou rekapitulaci celé cesty. S odbavením a dostáním se do letadla nebyl žádný problém. Byl to nepředstavitelný zážitek, už jenom při samotném vzletnutí. Byli jsme tam totiž dva, co ještě nikdy neletěli, bylo to opravdu něco. Teď už jsme jenom čekali, až nám oznámí přílet do Norska. Ano, do Norska!

Přeletěli jsme baltské moře, jako by to byla nějaká malinkatá kaluž mezi puklinami v chodníku. Severská země byla na dosah, už v ten moment nás ohromila krása skalnatých kopců a zavodněných fjordů (mořská jezera). Jakmile jsme dorazili na Bergenské letiště, okamžitě jsme kupovali jízdenky na jejich melodickou tramvaj, melodickou proto, že každá zastávka měla svou vlastní znělku, a vydali se na cestu. Do Oddy jsme dorazili až večer a tak jsme sotva rozbalili stany, už jsme byli tuzí. To jsme ale ještě nevěděli, že ten největší a nejtěžší pochod na nás čeká hned ten další den.

Ráno po té normální každodenní rutině, jsme sbalili stany, spacáky a vyrazili na cestu do divočiny. Jakmile jsme vykročili cesta se zdála mnohem lehčí než doopravdy byla. S 20 kilovou zátěží jsme ale tak tak došli na start. Poté jsme pohlédli nahoru a uviděli jsme tu překrásnou vysokou horu, kterou jsme se právě odhodlali zdolat. Byla to nádhera, ale hned jak jsme uviděli klikatou a strmou cestu, kterou půjdeme, říkali jsme si: „Proč jsme radši nezůstali dole ve městě a nesmáčeli si nohy ve studené horské vodě?“ Z 200 na 1100 metrů. Každý z nás si sáhl až na dno veškerých svých možností. Díky tomu a našemu odhodlání jsme horu pokořili a šli chvíli po jejím povrchu. Zastavili jsme pod sněhovou clonou, která nás dělila od druhé části naší stezky. Tam jsme rozbili tábor naplnili si vyhládlé břicha a uložili se ke spánku se slovy: „To nejtěžší, máme za sebou.“ Ale bylo tomu opravdu tak?

S hochy jsme si trochu přispali, neb jsme na to měli právo po nejšílenější části trasy. Budíček byl v 1100. Bohužel sluníčko nám nedopřálo zasloužený odpočinek a už od 800 hrálo jako plamen na sporáku. Tak jsme seděli, jedli, připravovali se na další pochod a přitom rozmlouvali o zážitcích, dojmech a nadcházejících očekáváních. Stezka, kterou jsme se hodlali ten den vydat byla poměrně v klidu, v porovnání s tím co jsme zatím zdolali. Pro měštáka je to jako by byl zcela v jiném světě. Celou dobu jsme šli po útesu okolo překrásného jezera. Sráz byl strmý a vysoký, tak vysoký že při pohledu dolu se začala točit hlava i někomu, kdo nikdy netrpěl závratěmi. Při dosažení naší hlavní destinace se nám rozplynuli oči blahem. Tak nádherný pohled jakživ nikdo z nás neviděl. Průzračná voda, skály proseté vodopády, po úpatí skal husté lesy a zpovzdálí na vás koukají mohutné ledovce. Žádná fotka nemůže vykreslit to co jsme tam viděli, ale aspoň pro vzdálenou představu. Ráno když nás vzbudil vítr a my otevřeli stany, mohli jsme se ještě nějakou dobu kochat nádherného pohledu na údolí. Všichni jsme se dívali tak pečlivě, jako bychom chtěli si ten pohled vryt do paměti a už nikdy nezapomenout, snad se to povedlo. Při balení a chystání se na cestu zpátky nás oslovila skupina turistů, tři děvčata z toho jedna byla Češka, jedna Slovenka a poslední byla Norka. Tak s nimi jsme ještě rozmlouvali a chlubili se tíhou našich batohů. Čas byl ale proti nám jako vždycky a museli jsme děvčatům říct sbohem, někteří z nás to nesli těžce a někteří zas ne. Nýbrž během našeho setkání jsme se toho spoustu dozvěděli o životě na severu, jak se to má s prací, živobytím, dokonce i s jazykem a spoustu dalších zajímavostí.

Poslední den v divočině a zároveň nejdelší a nejtěžší část trasy, kterou už jsme jednou zdolali. Teď nás už očekávala při cestě dolů a proto jsme raději budík nastavili na 500. Samozřejmě jak tomu tak bývá, já s kolegou jsme se vzbudili až v 600 a to díky přepadení našeho kamaráda, který má ve veliké oblibě medvědy. Rychle jsme něco snědli, sbalili se a okamžitě klusem vyšli. Nakonec jsme zjistili že naše obavy byly přehnané. Jestli jste někde slyšeli že cesta dolů je horší než cesta nahoru, tak poslouchejte. Je to lež! Bylo to tak 10krát snazší než nahoru. Než jsme se nadáli už jsme stali ve vesničce a čekali na autobus, který nás měl zavést do kempu ve kterém jsme začínali. Tím skončila naše stezka, nocí u klidného horského jezera.

Poslední dva dny jsme strávili ve městě kde jsme okusili všelijaké druhy jídel a mas. Z blízka jsme si prohlédli nádhernou a obrovskou plachetnici. Prošli si noční Bergen, jak jen to bylo možné, protože kvůli polárního dne tam téměř není noc a mohli jsme znovu okusit pohodlí vlastní měkké postele.

Šestého šestý dvatisíceosmnáct, děti vstávaly do školy a dospělí do práce. Slunce pomalu stoupalo z šedého šera, prostě den jako každý jiný. Ale ne pro 5 výletníků kteří se právě chystali dostat se ze severských zemí zpátky do své malé zemičky ve středu Evropy. Díky rychlým melodickým tramvajím se téměř okamžitě dostali na letiště, ještě naposledy si prošli poslední norské obchody. Nakonec je pustili na palubu skoro prázdného letadla a oni se konečně mohli spokojení a zcela vyčerpaní dostat domů a vrátit se ke svým normálním životům, ačkoliv na zážitek který díky možnostech z DofE a pracovitosti svých týmových kolegů získali, nikdy a opakuji nikdy nezapomenou. Velké poděkování těm kdo takovou cestu umožnili, zařídili a podpořili, jakýmkoliv způsobem. Druhá zlatá expedice po 15 letech se úspěšně zdařila a doufáme že příští projektanti se dostanou stejně daleko, jako jsme se mohli dostat my.

